

10.000

marek za numer

NAPRZÓD

250.000

marek miesięcznie

Zagranicą miesięcznie 500.000 M
Tygodniowo w Krakowie 55.000 M

Dział inseratowy:

Powszechne biuro reklamy

„PRASA”

Kraków, Karmelińska 16, tel. 20-86.
Konto czekowe 149.975.

ORGAN POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ

Wychodzi codziennie o godz. 6 rano z wyjątkiem dni poświątecznych

Strajk powszechny w Krakowie

Na zebraniu mężów zaufania wszystkich robotniczych organizacyj zawodowych w Krakowie, odbytem w piątek 26 bm. wieczorem, uchwalono **proklamować na poniedziałek 29 października strajk powszechny.**

Uchwała ta jest wyrazem głębokiego rozgoryczenia, które temu strajkowi nadaje charakter ruchu żywiołowego.

Jestto odruchowy protest przeciw strasznym stosunkom gospodarczym, zawinionym przez obecny rząd. Dewaluacja marki polskiej postępuje w szalonych skokach. Drożyzna rośnie w równie gwałtownym tempie. Wzrost płac robotniczych w zalewającej nas papierowej walucie, dokonywany się na podstawie obliczeń komisji statystycznej, nie dotrzymuje kroku lawinie drożyzny. Stąd katastrofalne zubożenie mas, stąd głód i niedza w mieszkaniach robotniczych, nie opatrzonych na zimę ani w węgle, ani w ziemniaki.

Rozpaczliwe położenie ludności pracującej wymusiło ją do wysunięcia żądania cotygodniowej regulacji płac, aby bodaj jako tako przetrwać drożyznie, nie krepując się żadanymi terminami kalendarzowymi, lecz rosnącej dwa, trzy razy na tydzień, a nawet z dnia na dzień. Za tem żądaniem robotniczym ma być krakowski strajk powszechny potężną demonstracją.

Przyspieszyła wybuch tego strajku tocząca się obecnie walka krakowskich kolejarzy i pocztowców, broniących się strajkiem przed ostateczną niedzą. Strajkującym kolejarzom i pocztowcom chce ogół robotników krakowskich strajkiem powszechnym wyrazić sympatię i solidarność.

Manifestacja, jaką będzie strajk powszechny w Krakowie, z natury rzeczy zwraca się przeciw tym, którzy są winowajcami katastrofy gospodarczej, którzy swą nieudolnością i bezczynnością do niej doprowadzili. Strajkiem powszechnym lud roboczy miasta Krakowa demonstruje przeciw rządowi chjeno-piasta i woła o rząd inny, o rząd rozumny i energiczny, o rząd, który błogosławiłby nie spekulanci i lichwiarze, lecz wszyscy uczciwi ludzie pracy.

Pod temi hasłami zapowiada krakowska klasa pracująca na poniedziałek 29 bm. strajk powszechny.

Uchwała CKW PPS

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 27 października.

Dziś obradował Centralny Komitet Wykonawczy PPS w sprawie sytuacji strajkowej. Po bardzo

ożywionej dyskusji uchwalono wydać **odezwę do robotników**, zawierającą szereg żądań pod adresem rządu oraz **wezwanie pod adresem rządu, aby jak najrychlej ustąpił.**

Rekonstrukcja gabinetu

(Telefonem od korespondenta „Naprzodu”)

Warszawa, 27 października.

W chwili, kiedy to telefonuję (godz. 9 wieczór) premier Witos bawi u prezydenta Rzeczypospolitej, któremu przedłożył do podpisu następujące nominacje:

Koriantego na wicepremiera,
pos. Alfreda Chłapowskiego na ministra rolni-

ctwa,
prof. Stan. Grabskiego na ministra wyznań i oświaty,

Romana Dmowskiego na ministra spraw zagranicznych.

Jak już donieśliśmy, p. Seyda ma objąć podsekretariat stanu w ministerstwie spraw zagranicznych.

Powszechny strajk kolejowy

Kraków, 28 października.

Wczorajszy dzień minął pod znakiem dalszego strajku kolejarzy i pocztowców. Dworce kolejowe, główna poczta i filje w całym Krakowie strzeżone były przez wojsko i policjantów, uzbrojonych w karabiny. Po ulicach miasta, szczególnie na Podgórzu, krążyły patrole policyjne konie i piesze. Wozy, zabierające pocztę listową, jeździły pod osłoną żołnierzy z karabinami. Na peronie dworca osobowego „urzędowali” lamistrajki, członkowie SSS, którzy przewozili pakunki do wozów pocztowych. Również akademicy z SSS oraz kilku uczniów gimnazjalnych z IV gimnazjum przy ul. Krakowieczki roznosili depesze i listy po mieście.

Jak nas z kilku stron informują, listy doręczane są otwarte, co jest zbrodnią naruszenia tajemnicy listowej. Należy też zauważyć, że SSS-owcy wybrali sobie odpowiedni dla siebie lokal, mianowicie w domu cechu rzeźników na Kotłowie. Zeszła się

dobrana kompania.

W kilku wypadkach przyszło do nieprzyjemnych zaisc między przygodnymi listonoszami a publicznością.

Ruch na dworcach słabszy, niż dni poprzednich. Z głównego dworca odjeżdżały w dniu wczorajszym następujące pociągi: pociąg do Warszawy o godz. 8'04 rano (2 godziny opóźnienia), osobowy do Kowla przez Kielce o godz. 8'23 rano (23 minut opóźnienia), osobowy do Warszawy przez Częstochowę o godz. 11'30 (40 minut opóźnienia), osobowy do Poznania o godz. 12'10 (70 minut opóźnienia), do Zakopanego o godz. 14'10 (45 minut opóźnienia). Na wieczór przewidziane było odejście kilku dalszych pociągów osobowych w różnych kierunkach. W ciągu dnia wczorajszego przybyły do Krakowa: pociąg osobowy i pociąg do Warszawy, Poznania, Kowla i Gdańska z wielkim opóźnieniem. Pociągi tranzytowe przejeżdżały przez Kraków z ogromnym opóźnieniem, również

Towarzysze! Towarzyski!

W niedzielę 28 października 1923 o godz. 10 przed południem odbędzie się na placu Szczepańskim

Ludowe Zgromadzenie

z porządkiem dziennym:

- 1) Strajk kolejarzy i pocztowców.
- 2) Drożyzna za rządów „8” a płace robotnicze. Przemawiać będzie poseł tow. dr Bobrowski. Towarzysze! Towarzyski!

Rząd 8-ki doprowadził stosunki gospodarcze w Państwie do ruiny. Rozpacz ogarnia głodujące masy klasy pracującej.

Przeciw takim rządowi musimy założyć energiczny protest i dlatego jawcie się jak najliczniej.

Krakowska Rada Robotnicza.

znacznemu opóźnieniu uległ ruch pociągów na linii Kraków—Warszawa i Warszawa—Kraków. I tak pociąg pociąg pociąg, który przybył do Krakowa o godz. 9'10 rano, miał spóźnienia przeszło 11 godzin, zaś pociąg osobowy miał 14 godzin opóźnienia.

Wczoraj przyłączyli się do strajku pracownicy biurowi, magazynowi i telefoniści dykcji kolei, oraz urzędu ruchu. Również zastrajkował personel urzędu cłowego.

Zgodnie z zapowiedzią okólnika dykcji kolei w sprawie powołania kolejarzy z roczników 1883 do 1901 do służby wojskowej, rozpoczęły wczoraj na dworcach krakowskich urzędowanie lotne komisje wojskowe. Równocześnie dykcja kolei rozplakatowała w obrębie zabudowań stacyjnych wezwania do zgłaszania się przed te komisje, celem otrzymania przydziału służbowego. Funkcjonariusze kolejowi, którzy jawni się przed komisją, otrzymali opaski biało-czerwone na ramię i już jako wojskowi stanęli do służby. Większość objętych tem powołaniem nie jawiła się przed komisją. Za tymi władze wojskowe wysłały wezwania do domów.

Drugi okólnik dykcji kolei zawiadamia strajkujących, że w razie dalszego uchylania się od pracy zostaną im wstrzymane pobory służbowe.

NA POCZTACH

Na głównej poczcie ruch zupełnie prawie zastanowiony. Tak jak poprzednich dni, ani pakunków, ani listów pieniężnych nie przyjmowano. Przy okienku telegraficznym urzędowały akademicki-lamistrajki z SSS. Nadawać można było tylko telegramy urzędowe i prywatne w sprawach niecierpiących zwłoki. Tylko przy nadawaniu pieniędzy zajęty był urzędnik pocztowy.

Odezwa maszynistów kolejowych do społeczeństwa w Polsce

W dniu 22 bm. wybuchł strajk maszynistów kolejowych w Krakowie, który do dnia dzisiejszego rozszerzył się na całą Polskę. Jesteśmy niewinnie przez jednostki w społeczeństwie całkiem niezrozumiale atakowani, że popełniliśmy czyn, niecierpiący z godnością obywatela polskiego. Obowiązkiem naszym jest z zarzutów się oczyścić.

Lat 5 walczyliśmy drogą legalną z władzami, aby był nasz i naszych rodzin poprawić, lecz niestety bez skutku. Niejeden myśli, że maszynista kolejowy to przecież pracownik w kolejniectwie najlepiej sytuowany. Tak, był nim, ale przed wojną, nie przeczyny temu. Lecz obecnie sprawa całkiem inaczej się przedstawia. Faktami to udowodnimy: płaca stała maszynisty ze średnią rodziną z dodatkami drożyznianymi wynosi miesięcznie 4 miliony do 4 milionów 700 tysięcy marek, to jest kwota, za którą tenże siebie, żonę i dwoje dzieci wyżywić, ubrać i dom prowadzić musi. Niejeden powie, że to kłamstwo, to niemożliwe, maszynista zara-

objął tylko nauczycieli szkół miejskich. Na konferencji strajku był zupełnie spokojny. Na połowie tygodnia magistracie nastąpiła umowa, że w połowie tygodnia pracownicy miejscy otrzymają zaliczkę w wysokości pensji październikowej, a oprócz tego otrzymają zwrotną zaliczkę w wysokości 40 proc. poborów, podobnie jak funkcjonariusze państwa.

SSS — a jedno małe s

Wie będzieny w tem miejscu ciskali gromów na młodzież, żadną chwały... łamistraków! Zażrzymy do jej sumienia. To będzie to czwarte „s”, o którym mowa w tytule.

Oto właśnie zapowiada młodzież „Tydzień Akademika”. Co to znaczy? Uciera się zwyczaj, że młodzież organizuje kwesty na siebie, na wzór ołych smętnych kwiatków, przy których dawniej wypukiwano trochę pieniędzy na rzecz ociemniałych, paralityków, osieroconej dziatwy... Przykra to dla młodzieży ostateczność... Skąd ona wypływa? Stąd, że w większości rodzin, z których się ta młodzież — przyszła inteligencja — rekrutuje, panuje coraz większe, dotkliwsze zubożenie, że życie tych rodzin w coraz rozpaczliwszym są położeniu...

Młodzież dla siebie szuka ratunku w ofiarności.

Alc co ma się dzieć z tamtymi, z ojcami rodzin? Z ich dziećmi, które białych czapecek nie noszą?

Wszak ani na chwilę nie da się wyimaginować taki obraz, że oto pewnej niedzieli uproszone damy przy rozstawionych po ulicach stolikach kwęstują — nie mających z czego wyżyć kolejarzy, na biednych pocztowców, na głodujące nauczycielstwo... I niemożliwe by to było technicznie i, rozumie się, do pomyślenia niepodobne i wstrętne, aby ludzie już zawodowo pracujący, a nie przygotowujący się za ledwie do zawodu — w ten sposób wyprasali pomoc dla siebie.

Nieprawdą jest, ażeby państwo nie mogło znaleźć środków na zabezpieczenie egzystencji swoim pracownikom. Państwo — takiej pozbawione możliwości, tak gospodarczo bezsilne, nie mogłoby wolać samodzielnie bytować.

Faktywym jest więc argument, że owa garść młodzieży z S. S. S. podejmuje się rzekomo ratować państwo.

Stan państwa bowiem decyduje o fatalnem położeniu jego pracowników, lecz stanowisko rządu, który nie jest arbitrem bezstronnym w tych wielkich zapasach, jakie dziś toczą się pomiędzy rzeszą konsumentów, a producentami. Wciąż utrzymuje pozycję pierwszych — drugim pomnaża straty. A pracownicy państwowi należą przecież do zastępu konsumentów. Co znaczą jakieś wyrównawcze procencki, gdy orgia cen z dnia na dzień w szal istny przechodzi?

Kto są ci S. S. S.? Czy synowie tych, którzy chętnie się, zmuszeni warunkami, do tej ostatecznej jaką jest strajk? Czy synowie tamtych uprzywilejowanych — dziś szczególnie głaskanych, którym własna sytość dyktuje chęć wtrącenia się do tych zmagani, szukania ekscytacji w „sporcie” strajkowym?

Dość dużo miejsca poświęcamy tym uwagom: nie dlatego oczywiście, abyśmy mieli przeceniać groźby i grozę owego S. S. S. Jako przeszkoda dla strajkujących — nie są takie pomysły niebezpieczne. Ale świadcza one smutnie o tem, jaka — między innymi — przyrasta inteligencja krajowi? Dzisiejsza dojrzała inteligencja wykazała tyle

niedojrzałości, taki zamęt w pojęciach, że swoim brakiem przygotowania politycznego wiele przyczyniła się do sponiewierania jej interesów przez triumfujące paskarstwo.

Czyżby jej dorastające roczniki miały wróżyć jeszcze pogorszenie?

Wszak dziś nawet małe dziecko w podskokach biegnące do szkoły z bercekiem na głowie i z gotłeni łydkanii coś niecoś już może rozumieć z zakresu ciężkiej sytuacji w domu...

— o o o —

PENSJE PODWOJA, A OD WYDATKÓW TROI SIĘ W OCZACH

Rząd zapowiada swoim funkcyjnarjom podniesienie płac o 110 procent netto. (10 procent ma być stracone z poprzednio wydanej zaliczki). Co wogóle znaczą zapowiedzi rządowe, wyrażone w martwych cyfrach, gdy nie wiadomo, jakie potrzeby życiowe będzie można w ramach tych cyfr zadowolnić?

Żyliśmy w czasie takiego rozzuchwalenia się wszystkich wytwórców artykułów codziennej potrzeby, że dziś **literalnie co drugi dzień** na przykład przechodzimy podrożenie **pieczywa i mięsa**.

Wyobraźmy sobie, że urzędnik wcale nie niskiej rangi, uzyska na listopad 20 milionów.

Możemy obliczyć, że przy dzisiejszym stanie dolara, który się w ostatnich dniach waha w promieniu 2 milionów marek za dolara, to wzdymając się wyżej, to opadając niżej — przedstawia to prze-

ciętą wartość 10 dolarów, czyli 50 koron przedwojennych. Do niedawna byłoby jeszcze błędem takie obliczanie wartości pensji, gdyż na rynku wewnętrznym marka miała większą siłę kupna, niżby wypływało z podobnego przeraclowania. Ale dziś tam, gdzie producent jeszcze nie wyciągnął sobie cen do równi złotej, pędzi w miłowych butach, ażeby czemprędzej dopaść tej mety!

Może listopad — o ile tak dalej pójdzie bez przeskody — będzie owym miesiącem, kiedy nastaną te „złote czasy” dla wytwórców wszelkich produktów.

A jeżeli równocześnie marka polska „zniemczy” się w parę dni, dzielących nas od listopada jeszcze bardziej, co wogóle znaczyć będą te obliczenia pensyjne?

A rząd, zgodziwszy się na to, ażeby cukrownicy jeszcze za pozostały stary cukier kalkulowali ceny wedle kursu franków szwajcarskich — uświęcił wszystkie apetyty, dążące do narzucenia rynkowi cen wedle pełnowartościowych walut.

I to stwarza sytuację, doprowadzającą do najwyższego zniecierpliwienia lub pogębienia: posiadacz określonej ilości papierków markowych znajduje się w każdym sklepie codziennie jakby na giełdzie, gdzie dowiaduje się, że jego papierki przez noc straciły znów na wartości, że za wczorajszą cenę dziś się niczego nie dokupi.

I im kto mniej posiada tych „milionów”, z dnia na dzień wietrzejących — tem większe po każdym kupnie egarniać go musi przerażenie.

Takiego stanu, doczekaliśmy się po triumfie ósemki, która siebie, jako ósmy cud świata, reklamowała!

Oświadczenie młodzieży akademickiej w Krakowie w sprawie akcji przeciwstrajkowej

Po wybuchu strajku kolejowców i pocztowców w Krakowie osławione SSS zwróciło się do młodzieży akademickiej z wezwaniem do tworzenia czarnych oddziałów łamistrakowych. Wprawdzie ogół młodzieży akademickiej przyjął apel SSS pogardliwym milczeniem, jednak znalazły się wśród młodzieży nieliczne jednostki, nie odczuwające całej hańby podobnej roli, które podjęły się poniżającego udziału w akcji, wymierzonej przeciw walczącym o swój byt pracownikom państwowym.

Podpisane organizacje młodzieży akademickiej stwierdzając, iż wspomniana akcja zmierza w prostej linii do wykłapania przepaści między kształcą się młodzieżą a obozem pracy, piętnują nikczemną robotę tych nielicznych jednostek, przyjmujących udział w drużynach łamistrakowych.

Wobec incydentu, który zaszedł na tle tej przykrej i pożałowania godnej sprawy, iż przywódcy tak nazwanej „młodzieży wszechpolskiej” przy użyciu brutalnej siły nie dopuścili w mury Uniwersytetu kolegi za jego udział w akcji protestacyjnej przeciw łamistrakom, podpisane organizacje zakładają w obliczu uczciwego ogółu młodzieży sta-

nowczy protest i wyrażają ubolewanie, że wśród młodzieży akademickiej trafiają się jednostki, pozbawione najprymitywniejszych zasad kultury. Stwierdzamy publicznie, że ogół młodzieży akademickiej tego rodzaju haniebne postępk i ich sprawców najkategoryczniej potępiają.

W październiku 1923.

Sekcja Akademicka PPS.

Sekcja Akademicka POW.

Grupa krakowska Organizacji Młodzieży Narodowej.

Sekcja Akademicka PSL „Wyzwolenie”.

Związek młodzieży akademickiej „Kuźnica”.

Związek niezależnej młodzieży socjalistycznej „Życie”.

Czas odnowić przedpłatę na listopad

nej gwiazdy, za łotrów bez czei wiary, bez serca i bez sumienia, i w takim razie chcę przeciwstawić ich destrukcji swoją pozytywną pracę, ich „instynktom niszczycielskim” swoje zdolności twórcze, albo też — jeżeli ich za takich nie macie, w takim razie...

— W takim razie gonicie w piętkę!

Czy już za nie na świecie nie możecie zrozumieć, że topniejąca z minuty na minutę wartość marki spycha ich na dno nędzy — w głód?

Czy tego za nic, w żadnym razie nie pojmiecie?

Czy macie ich za maniaków, za ludzi niepoczytalnych?

Bo jeżeli nie... to...

To, czy gotowi jesteście wziąć odpowiedzialność za ten ferment, za to oburzenie jakie już wywołaliście, jakie wywołujecie?

My wierzymy, że ta wasza łudaszowa przysługa, ta wasza gorliwość łamistraków nie potrafi wpływać na bieg idących wypadków, ale dajmy na to, że kurczowo się przy władzy trzymający rząd, zachęcony, moralnie bodaj waszą gorliwością poparty, rząd p. Witosa i p. Kiernika wyszle przeciw strajkującym niedzardom naszą PP, naszą policję państwową, to czy wtedy wy panowie z SSS weźmiecie na siebie odpowiedzialność za to, co się stać może?

Gra jest bowiem rozpoczęta.

Panowie z SSS praca jest i pozostanie najpiękniejszym obowiązkiem człowieka, najszczytniejszym jego prawem, ale tej pracy nie szukajcie tam, gdzie ją rzucili ludzie prowadzący walkę o życie.

K. F. Enpee.

SSS

— o —

O tem że praca jest prawem i obowiązkiem każdego człowieka, o tem że jest jego prawem i obowiązkiem świętym, ponad wszystko piękniejszym, my socjaliści, na łamach socjalistycznego pisma, rozwodzić się — sądę — nie potrzebuujemy.

— Znany to — wiemy o tem.

— Nicrobów nie w naszych też trzeba szukać szeregach.

— Dlatego też jeżeli chodzi o dobrowolne, o własnowolne, świadome, planowe, karne i solidarne, poważne i rozważne rzucenie tej pracy, która przecież jest naszym najwyższym dobrem, naszym, nieograniczonym, zupełnym „stanem posiadania”. — jeżeli zatem chodzi o strajk, to, jasna wista, że zachodzi tutaj musi jakaś wielka, niemożliwa nie dająca zwalczyć przyczyna, jakiś tragiczny nieodparty, ponad wszystko potężniejszy mus, który każe właśnie tak — a nie inaczej.

Bo przecież...

To że setki, że tysiące, że dziesiątki tysięcy twarde, steranych i zahartowanych ludzi od naszych, torów, poczekalni, od sygnałowych znaków, stacji, portierni, peronów, od ogromnych magazynów ogrzewalni, lamp, dziwacznych brzo-

zwojnic, parkanów... rzuciło swoje

— bo jedyne dobro: pracę, to spowodował nie

„szal demagogii”, ani „niszczycielski in-

stynkt mas” — ale okrutny los, któremu jest na imię trud i głód, który się nazywa nędza i chodzi po przedmieściach miast w takich okropnych łachmanach, że mu żal spojrzeć w oczy!

— Bo przecież...

— Tysiącom tych spracowanych, spokojnych, cichych ludzi, którzy noszą siwe, liche, zaobszerne kolejowe płaszcze, nie **W GŁOWACH** jest czerwono i komunistycznie, ale im jest czerwono w **ŻOŁĄDKACH**!

— I dlatego w walce o swój byt, o węgiel na zimę i ziemniaki, o chleb, o szkołę dla dzieci, o możliwość spokojnego snu, o dach nad głową, jeśli się tego środka, który jest ostatnim środkiem pokojowym, — **proklamowali generalny strajk**, — a ponieważ w tej ponurej walce, bojowego marsza grają... kieszki — z drogi i w nogi syści i okryci, którzy stajecie im w poprzek!!

— Nie ma — doprawdy nie ma pogo zaczynać!

— Indywidua z pod najciemniejszej gwiazdy, propagatorowie głodu, entuzjaści Stowarzyszenia Sytej Śmierci, czarne koszule i czarne charakterystyki z SSS, Sardynkowe Serum Samopomocy, listonosze dla rozrywki, maszyniści z nieprawdziwego zdarzenia, telefoniści od krótkiego śpięcia, SSSSS. Sadystyczni Sodomici Samozaparcia Siebie, SSS, Serdeczni Somnambulicy Ślepego toru, kusiele katastrof, SSS, Suspensoria pana Kucharskiego i pana WitoSa, dokąd zmierzacie i przeciw komu?

— Dwie są możliwości.

Albo uważacie tych wszystkich strajkujących pracowników za bandę zbaraniałych bandytów, za zbiorowisko wyrzutków z pod ciem-

Wznowienie akcji gloryfikacyjnej

Rok już prawie dzieli nas od smutnej pamięci wypadków grudniowych, od czasu gdy śp. Narutowicz padł od kuli Niewiadomskiego i czytając „Gazetę warszawską” odnosi się wrażenie, iż przygotowuje ona swych czytelników do święcenia owej strasznej rocznicy. Przyznać trzeba, że czyni to z celowością i metodą. Po omówionej już przez nas napaści na śp. Narutowicza — poświęca w nr. 290 z 23 października odcinek pióra, aż nazbyt dobrze znanego, p. Pieńkowskiego Niewiadomskiemu.

Mianowicie p. Pieńkowski omawia (dopiero teraz!) „Kartki z więzienia” E. Niewiadomskiego, omawia je w sposób mający rozszerzyć **kult mordery**. Gloryfikatorska tedy robota, przerwana jakiś czas przez chjenistów zostaje po kilku miesiącach **na nowo podjęta**.

Oto kilka próbek tej roboty, kilka zachwyty nad Niewiadomskim i jego „Kartkami” pod fascynującym tytułem „Piorun rasy”.

„Kartki z więzienia” Niewiadomskiego jest to według p. Pieńkowskiego: „Wzruszający, żywy testament **dobrego syna ojczyzny**, wplecionego w zębate koło tragicznych losów”.

Dalej książka Niewiadomskiego winna być biblią endecką:

Nie wątpię, że każdy z naszych czytelników kupnem tej broszury **ozdobi** swój księgozbiór, czem zarazem poprze czyn oświadczenia. I każdy sam z uwagą przeczyta kartki, z których wieje przezczysty (!) duch obywatelstwa i patriotyzmu...

Dla zachęcenia czytelników p. Pieńkowski przytacza kilka zdań oderwanych z „kartek” wyrażając, jako prawy antysemita swą radość, iż Nie-

wiadomski tak sobie „użył” na żydach. Oczywiście na żydach. Co by biedna chjena robiła gdyby w Polsce żydów brakło! **Nie byłoby wszak na kogo zwać winy za wszystko zło, które się w Polsce dzieje, kwestią żydowską i żydowskim „niebezpieczeństwem” nie możnaby tumanić biednych mas.** A obecnie co za wygoda! Cokolwiek się stanie winni są żydzi albo komuniści (według chjeny to wszystko jedno) i ostatecznie „wtnych” łatwo znaleźć.

Cytuje więc p. Pieńkowski myśli Niewiadomskiego o żydach, lewicy i Piłsudskim — myśli nie jego, lecz jakby dosłownie odbite z „Dwugroszówki” i „Głosu Narodu” — jakby pisane pod dyktando p. Strońskiego, Nowaczyńskiego lub innego galimatjasika.

Zastanowić się wypada, jaki jest cel tej nanowo rozpoczynanej akcji gloryfikacyjnej. Jest on bardzo prosty. — Chjenisci patrzą z przerażeniem na to, jak owe masy, które głosowały na „8” zaczynają się od nich szybko odwracać. Sprawy numerus clausus, którą się **chjena doszczętnie skompromitowała** nie można poruszać, a przynajmniej tylko półgębkiem, pozostaje więc chjenie tylko wyciągnięcie z zapomnienia Niewiadomskiego i karmienie jego bzdurami antysemitami tych, którzy uwierza jeszcze, choćby na czas krótki, w „szlachetność pobudek” mordery i będą go uważać za bohatera. P. Pieńkowski nazywa wręcz Niewiadomskiego „bohaterskim więźniem”.

Nie dość, że chjena podburzaniem w prasie swej włożyła Niewiadomskiemu rewolwer do ręki — ale jeszcze po śmierci wyzyskuje jego osobę, którą niepamięć winna co rychlej pokryć, do swych niskich nikczemnych celów. Oto nowy dowód chjeńskiej „etyki”.

Ordo.

Jak żyje Trocki

Jeden z inteligentów rosyjskich wezwany był do Trockiego w sprawie osobistej. Zgłosił się więc na Kremlu, przeszedł najpierw przez alembik odźwiernych i policji, aż dostał się do pałacu, gdzie Trocki przesiaduje. Tu przejść musiał długi szereg pokoi; w każdym meldował się u urzędnika, a ten porozumiewał się telefonicznie, zanim go wpuścił do następnego; powtórzyło się to kilkanaście razy, aż dopuszczono go do sali, w której siedział najpotężniejszy dziś z władców Rosji.

Trocki siedział w olbrzymiej sali opartej na dwu rzędach kolumn, zupełnie ciemnej, tylko stół jego pośrodku był oświetlony stojakiem elektrycznym. Dokoła stały stoły zarzucone papierami i mnóstwem książek we wszystkich językach i ze wszystkich dziedzin. Pod ścianami klekotały aparaty Huguesa, przy których od czasu do czasu pojawiał się urzędnik, zapalał lampkę, odbierał de-

peszę i odnosił do przejrzenia Trockiemu. Między filarami rozpięte olbrzymie karty Rosji, oświetlone specjalnymi reflektorami, aby nie rozproszać ciemności sali. Wrażenie to wszystko robiło nadzwyczaj potężne, choć ponure i mroczne.

Trocki siedział za stołem, ciągle coś pisał, przeglądał książki, przyniesione mu papiery czy depesze zaopatrywał swoją zapiską i odsyłał. Czytał to przez cały czas audjencji, do której dopuszczał od razu więcej osób. Charakterystyczna, nadzwyczaj szybka orientacja, krótkie odpowiedzi, przy ciągłym zajęciu się swymi aktami, książkami, depeszami. Nastrój sali, stukanie aparatów, zjawianie się cichych cieniów z papierami, urywanie rozkazy, dawały poczucie, że tu zbiegają się nici władzy trzęsącej kołosem rosyjskim, wążającej potężnie na szali dziejów całego świata.

porozumienia się w tej mierze z największą organizacją w Państwie t. j. ze Związkiem Stowarzyszeń Zawodowych, który nie tylko na wymienioną delegację nie wyraził swej zgody, lecz przeciwnie uważa ją za prowokację wobec ogółu zorganizowanych u nas robotników.

Dla każdego, choćby tylko najbardziej powierzchownie obeznanego ze stosunkami robotniczymi w Polsce nie ulega najmniejszej wątpliwości, że najwybitniejszą organizacją robotników jest organizacja, reprezentowana przez nas, t. j. Związek Stowarzyszeń Zawodowych w Polsce. Siła nasza przejawia się tak w liczbie członków, jak również we wpływach, jakie wywieramy w poszczególnych gałęziach przemysłu, o czym świadczy najlepiej ilość przeprowadzonych przez nasze związki akcji zarobkowych i zawartych umów.

Możemy śmiało powiedzieć, że poza Łodzią i częścią Górnego Śląska, gdzie Zjednoczenie Zawodowe odgrywa pewną rolę i przy zawieraniu umów występuje obok naszych organizacji jako czynnik współrzędny, we wszystkich innych gałęziach przemysłu w kraju jesteśmy jedynym i wyłącznym prawie czynnikiem reprezentującym masę robotniczą.

Fakt ten stara się Polskie Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej, kierowane obecnie przez Ministra, reprezentującego chrześcijańskich robotników i wiceministra reprezentującego „Polskie Zjednoczenie Zawodowe” zaciemnić przez cyfrowe wykazy członków, które rzekomo mają udawać, że „Zjednoczenie Zawodowe polskie” jest organizacją licniejszą od nas.

Niejednokrotnie mieliśmy sposobność wykazania nieprawdziwości tej statystyki tak wobec Międzynarodowej Federacji Związków Zawodowych w Amsterdamie, jak również wobec Dy-

rektora Międzynarodowego Biura Pracy p. Thomasa Alberta. O nieprawdziwości tej statystyki przekonało się zresztą i samo Ministerstwo Pracy w Polsce, ustaliwszy, że wedle podanych danych przez wymienione związki osiągało wyższą cyfrę członków aniżeli liczba wogóle zatrudnionych robotników w danej gałęzi przemysłu. Cyfry dotyczące ilości członków, podawane przez nas, odpowiadają faktycznemu stanowi rzeczy, gdyż obliczone są wedle ilości wpłaconych przez członków wkładek, licząc 40 wkładek tygodniowych na jednego członka w roku. Cyfry nasze publikujemy i w kraju i na użytek organizacji międzynarodowych i są one dla każdego zawsze do stwierdzenia. Przeciwnie: ani Polskie Zjednoczenie Zawodowe ani Polscy robotnicy chrześcijańscy żadnej statystyki co do liczby członków nie prowadzą ani nie ogłaszają, mogąc skutkiem tego podawać najbardziej fantastyczne cyfry, chcąc w ten sposób stworzyć pozory przewagi w ruchu robotniczym, przynajmniej wobec ludzi i instancji nie mających o stosunkach w Polsce zbyt dokładnego wyobrażenia.

Cała nicość podobnego przedstawiania rzeczy ujawnia się najlepiej w stosunkach parlamentarnych, gdzie każde z ugrupowań zawodowych ma odpowiednik w odnośnym klubie poselskim. Podczas gdy odpowiadało to dotąd ideologicznie naszej organizacji (Związek Posłów Socjalistycznych liczy 41 mandatów poselskich i milion prawie głosów), odpowiadający ideologicznie Zjednoczeniu Zawodowemu Polskiemu Klub Narodowej Partii Robotniczej zdobył w całej Polsce 17 mandatów i przeszło 400.000 głosów, z czego na przemysłowe części państwa, były zabór austriacki i Górny Śląsk, przypada zaledwie 6 mandatów, reszta zaś na rolnicze okolice poznańskiego.

W tych warunkach desygnowane na Międzynarodową Konferencję Pracy przedstawiciela drobnego ugrupowania zawodowego, nie mającego w Polsce żadnego znaczenia, jakim jest Polskie Zjednoczenie Zawodowe uważać musimy za naruszenie postanowienia Traktatu i za krok dyktowany jedynie względami polityczno-partijnymi, przeciwko czemu z całą stanowczością musimy zaprotestować. Ogromna większość klasy robotniczej w Polsce, reprezentowana przez naszą organizację w p. Kocie nie może widzieć przedstawiciela robotników i prosi, by Konferencja mandat tego do wiadomości nie przyjęła jako niegodnego z postanowieniami Traktatu.

Urzednicy! Pracownicy! Kolejarze! Pocztowcy!

Utrącić Was w Waszej rozpaczliwej walce o byt przedsięwzięło grono studentów uniwersytetu, mieniących się faszystami. Do haniebnych usług łamistrajków zgłoszyli się na pocztę podległe kanale, które przy pomocy głupich gasek w czapkach studenckich i kleryków pełnią służbę listonoszów i roznoszą listy po Krakowie. Demoralizują nawet gimnazjastów i gimnazjastki, wciągając młodzież szkolną do tej nikczemnej roboty łamistrajkowej.

Urzednicy i Pracownicy!
Wszak należycie do „komitetów rodzicielskich”. Czyż ścierpicie tę demoralizację młodzieży? Czyż pozwolicie nadużywać Waszych dzieci do haniebnej walki przeciw rodzicom? Smyk, dla którego ojciec ponosi największe ofiary, aby go żywić, odciać i kształcić, a który ani się nie zatroszczy o to, skąd ma ojciec wziąć pieniądze na jego utrzymanie i kształcenie, taki smyk ma być łamistrajkami przeciw własnemu ojcu? I to mają tolerować władze szkolne? Takiej podłości nie ma szkoła przeciwdziałać?

Urzednicy i Pracownicy!
Spamiętajcie sobie, że lokalu na organizację łamistrajkową skwapliwie użył tym spodlonym duszom największy paskarz: rzeźnicy i masarze w swoim domu cechowym na Kołowie.

Urzednicy i Pracownicy!
Za tydzień rozpocznie się tak zwany „tydzień akademicki”, t. j. tydzień kwesty dla haniebnym rzemiosłem łamistrajków. Cisami, którzy teraz zdradziłem łamistrajków. Cisami, którzy przyjdą do Was dziecko napadają na Was z tyłu, przyjdą do Was żebrać o miłosierne datki. Cisami, bo na czele komitetu „tygodnia akademickiego” stoi tensam student Bielecki, który stoi na czele łajdakstwa łamistrajkowego i osobiście roznosił w sobotę listy po ulicy Karmelickiej.

Urzednicy i Pracownicy!
Gdy te zdeprawowane kanale przyjdą do Was za tydzień żebrać, naplucie im w twarz! Niech idą żebrać do rzeźników i masarzy!

Strajkujący urzednik.

Protest

Przeciwko delegowaniu na V sesję międzynarodowej konferencji pracy w Genewie enpeerowca p. Kota z Katowic, Komisja Centralna Związków Zawodowych w Warszawie wystosowała następujący protest:

DO MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI PRACY!

Imieniem Związku Stowarzyszeń Zawodowych w Polsce, organizacji skupiającej w sobie blisko pół miliona zawodowo zorganizowanych robotników, zmuszeni jesteśmy wnieść jaknajbardziej energiczny protest przeciwko delegowaniu w charakterze reprezentanta robotników na V Międzynarodową Konferencję Pracy p. Kota z Katowic, oraz przeciwko metodom, jakie wogóle przy delegowaniu przedstawicieli robotniczych na wspomniane konferencje stosuje Rząd Polski.

W myśl 389 art. Traktatu Wersalskiego, reprezentant robotników na Międzynarodową Konferencję Pracy delegowany ma być przez Rząd w porozumieniu z najwybitniejszymi organizacjami zawodowymi robotników danego kraju. Tymczasem Rząd Polski, pomijając zupełnie wyraźne brzmienie wymienionego artykułu i kierując się wyłącznie względami partyjno-politycznymi, oraz wykorzystując fakt, że największe ugrupowania robotnicze pozostają wobec niego w opozycji, wydelegował jako przedstawiciela robotników na V Międzynarodową Konferencję Pracy delegata Polskiego Zjednoczenia Zawodowego, które absolutnie za najwybitniejszą organizację w kraju uważane być nie może. Wybór ten dokonany został bez

Strajk generalny w Tarnowie

Tarnów, 27 października.

W związku z wybuchem strajku kolejowego, który objął całą służbę ruchu i warsztaty kolejowe w Tarnowie, wzburzenie panujące wśród robotników tarnowskich zastrzyło się do niebywalego stopnia. Systematyczne redukowanie pracowników w zakładach prywatnych, lekceważenie i łamanie umów zbiorowych, paskarstwo i szalone tempo wzrostu drożyzny spowodowały, iż wszelkie próby uspokojenia umysłów robotniczych doprowadzonych do stanu wrzenia, spełzły na ni-

czem. Dziś w sobotę o godzinie 11 rano wybuchł we wszystkich fabrykach i pracowniach strajk. Strajk objął również zakłady użyteczności publicznej. Strajkujący żądają tygodniowej regulacji płac i ich waloryzacji. Nastroj strajkowy doskonały, związki zawodowe panują nad sytuacją. Ostrze strajku pośrednio zwraca się przeciw obecnemu rządowi, jako winowajcy obecnej nędzy. Masy rzucają hasło rządu robotniczo-właścicielskiego. Zapal panuje powszechny.

stwierdzenia braku energii lub orientacji z ich strony”.

Oto mamy jasne wypowiedzenie się ósemki w organie, który podpisują minister skarbu p. Kuchar ski, jako wydawca i poseł prof. St. Grabski jako naczelny redaktor. Zawiesić sądy przysięgłych, jeszcze więcej konfiskować i zamykać do kozy mało energicznych prokuratorów — co jeszcze bra kuje do kompletu, abyśmy mieli w Małopolsce for malny stan wyjątkowy? I podobne żądania sta wiają organizacje, nazywające się „narodowymi”, przeciw części własnego społeczeństwa! Dobrze to w każdym razie wiedzieć, jakie zamiary ma ó semka w głębi duszy, a które mniej świadomi „wy sokiej polityki” przedwcześnie wypapłali.

Przeciw rządowi chjeno-piasta

CZECHOWICE. W piątek 19 października od było się w Czechowicach, w „Domu Robotni czym” wielkie zgromadzenie robotników rafinerji „Vacuum Oil Company” i „Schodnica”. Przewo dniczył tow. Nikiel i tow. Wajdeczko, sekretarzo wał tow. Borończyk. Tow. sekretarz Czuma zło żył sprawozdanie z komisji dla regulacji płac we Lwowie dn. 16-go X. br. i wygłosił obszerny re ferat o obecnej sytuacji gospodarczej i politycznej klasy pracującej w Polsce. Po dyskusji uchwalono jednogłośnie rezolucję, stwierdzającą, że szaleją ca drożyzna i zwiększająca się z dniem każdym nędza mas robotniczych — jest wynikiem nieudol ności rządów stronnictw reakcyjnych w Polsce, które dorwały się do władzy jedynie w tym celu, aby bronić swych klasowych, kapitalistycznych interesów. Klasa robotnicza do rządu obecnego nie ma zaufania i domaga się kategorycznie jego usta pienia. Zgromadzeni są gotowi na wezwanie Cen tralnej Komisji Związków Zawodowych każdej chwili stanąć do strajku generalnego.

Rezolucja protestuje przeciw masowemu, bez podstawnym aresztowaniom, jakie mają miejsce we wszystkich ośrodkach robotniczych w Polsce i zwracają się do najwyższych ciał organizacyj nych, aby w wypadku, gdyby te represje nie usta ły, została podjęta bezwzględna walka w obronie wolności przekonani i wolności organizacji. Zgro madzeni ślą robotnicze pozdrowienie wszystkim bezpodstawnie aresztowanym robotnikom.

Wobec mistyfikacji, ciężkiego położenia ekono micznego, oraz połączonego z niem położenia politycznego, wobec jawnych zamiarów reakcji zmierzającej do dyktatury nad klasą pracującą, — dalej wobec stałych zamachów kapitału na wy walczone już prawa robotnicze, — zgromadzeni widzą jedyną, skuteczną obronę w potężnej orga nizacji zawodowej, dlatego też uważają przysy stających tych, którzy w jakikolwiek sposób tę organi zację osłabiają, za największych wrogów robotni-

ka i postanawiają ich bezwzględnie zwalczać.

Następnie tow. Jarek, przewodniczący Rob. Stow. Spoż. „Życie”, przedstawił zgromadzonym trudności, z jakimi muszą walczyć klasowe orga nizacje gospodarcze w Polsce i apelował do ro botników, aby wpłacali swe udziały możliwie na tychmiast, gdyż stały spadek marki dewaluuje ka pitał obrotowy kooperatywy, temsamem uniemo żliwia należyte zaopatrywanie członków.

W końcu przemawiał jeszcze tow. Czuma i skrytykował tych, którzy szerzą plotki i nie porozumienia wezwali obecnych, aby się opoda tkowali na rzecz dokończenia budowy Domu Ro botniczego. Na wniosek mówcy uchwalono jed nogłośnie oddać półroczny zarobek na Dom ro botniczy, wobec czego otwarcie Domu Robotnicze go nastąpić może, o ile nie wynikną jakieś nad zwyczajne przeszkody, — w bieżącym roku. Zgro madzenie zakończył przewodniczący okrzykiem na cześć Organizacji zawodowej, który zgroma dzeni z zapalem powtórzyli.

UWAGI

Serdeczne życzenia ósemki

Lwowskie „Słowo Polskie” w numerze z 25 bm. zamieszcza następującą uchwałę jednej z „naro dowych” organizacji lwowskich:

„Członkowie organizacji narodowej IV dzielnicy m. Lwowa, zgromadzeni na posiedzeniu Wydzia łu 17 października b. r., wyrażają pełną gotowość czynnego współdziałania z rządem w walce prze ciw żywiołom wrogim Rzeczypospolitej, lecz dla zapewnienia zwycięstwa w tej walce wzywają rząd do: oczyszczenia administracji państwowej i samorządowej od skorumpowanych, sprzyjających wrogom Polski, a zajmujących niestety jeszcze do tąd nawet wysokie stanowiska jednostek, zawie szenia na obszarze Małopolski działalności sądów przysięgłych, zaostreżenia cenzury prasowej w sto sunku do „bolszewizującej” prasy z pociągnięciem do surowej odpowiedzialności cenzorów w razie

Wiadomości polityczne

OBRADY NAD BUDŻETEM

Rada ministrów obradowała 26 bm. nad cało kształtem preliminarza budżetowego na rok 1924. Rada ministrów przeprowadziła generalną debatę nad przedłożonym jej projektem preliminarza i u stałiła zasady, na których minister skarbu prze prowadzi ostateczne porozumienie się z poszcze gólnymi ministerstwami resortowymi co do uzgo dnienia ich poszczególnych budżetów z całością preliminarza. Rada ministrów obradować będzie w niedzielę 28 bm. celem ostatecznego przyjęcia preliminarza budżetowego.

— 000 —

ZERWANE ROKOWANIA POLSKO-GDAŃSKIE

Dnia 3 bm. rozpoczęły się w Gdańsku rokowania między rządem polskim a senatem wolnego miasta Gdańska w sprawie wykonania postanowień umo wy genewskiej z 1 września br., nakładających na urzędy gdańskie obowiązek bezwarunkowego wy konywania zarządzeń, dawanych przez centralne polskie władze celne. W toku rokowań ujawniło się, że senat gdański wyłączył z pod przepisów udziału celnego umowy genewskiej kwestię, doty czącą zakazu przywozu i wywozu towarów, a tem samem nie uznał praw rządu Rzeczypospolitej do udzielania poleceń gdańskim urzędom celnym w tej dziedzinie. Dnia 13 bm. przybył do Warszawy senator wolnego m. Gdańska, Jewelowski, z któ rym uzgodniono powyższą sprawę po myśli rządu polskiego i ustalono podstawę do dalszych rokowań w sprawach celnych, które odbyły się w Gdań sku od 17 do 24 bm. Na ostatnim posiedzeniu prze wodniczący delegacji gdańskiej senator Franke o świadczył, jakoby nie była mu wiadoma zgoda se natora Jewelowskiego w sprawie przywozu i wy wozu towarów, wyrażona przezeń podczas ostat ních rokowań w Warszawie. Wskutek tego senator Franke przekreślił ustalone poprzednie podstawy dla rokowań. Wobec takiego obrotu rzeczy dele gacja polska w osobie dyrektora departamentu han dlowego Tennenbauma oraz kierownika wydziału p. Siebeneichena powróciła 24 bm. do Warszawy.

KONRAD WINKLER

Z WYSTAWY

W ostatnim moim feljetonie poruszyłem jedno z ciekawych zagadnień, które w swoim czasie niejednokrotnie zaabsorbowało uwagę wielkiego znawcy historii sztuk plastycznych i estetyka, ś. p. prof. Bołoz-Antoniewicza. Poruszał je również często w swych pismach Stanisław Witkiewicz — zajmowali się nim również i inni. Chodzi tu mianowicie o charakter swojskiego pejzażu. Problem ów, jakkolwiek dla nowoczesnego malarstwa po zornie zgoła nie istniejący — tkwi jednak zasa dniczo nie tyle w obiekcie jako treści obrazu, lecz raczej w subiektywnej transpozycji duchowych przeżyć artysty — w tajemnym związku jego psychiki z duszą i nastrojem natury. Nawet naj bardziej surowy purytanin sztuki przyznać mu si, że poza całkiem suwerennym światem barw i światem form, jako wartościami czysto malar skimi, które artysta może zresztą wykorzystywa ć zupełnie dowolnie — istnieje przecież jakiś moc instynktowna, która obok i pomimo najdalej posuniętej deformacji czy dekoloryzacji, powoduje w dziele sztuki obecność nie tylko pe wnych charakterystycznych znamion indywidual nych — lecz także rasowych czy narodowych. I tak — wiadomo przecież, że ogólny ton tabacz kowy obrazów Picassa a nawet jego specyfi czny stosunek do formy — wyróżnia dzieła tego artysty wśród kubistów — Francuzów, mimo zaś całej pozornej przepaści pojęć estetycznych — upodabnia jego malarstwo do dawnej i nowszej sztuki hiszpańskiej. Znany przywódca futurystów włoskich, Marinetti, suponuje, że malarz nosi w sobie pejzaż, który chce utrwalić na płótnie. W

twierdzeniu tem nie ma zbyt wiele przesady. Po mijając bowiem dyletanckie kopjowanie „wycin ków” natury, w które wpada niestety wielu na szych malarzy, budowanie pejzażu nawet przy pomocy gotowych, „naturalnych” form widzial nego świata — pozostaje w ścisłym związku z ja źnią twórcy, z właściwościami jego psychice katego rjami pojęć i myśli. Jakież wspomnienie z lat dzie cinnych, jakaś scena życiowa na tle niefałszo wanej dekoracji natury, wiąże się pamięciowo z pewnym kompleksem czysto zewnętrznych wra żeń wzrokowych czy też słuchowych. Te wrażeń ia utrwalają się niejako konturowo w komór kach mózgu — przyczem najbardziej (dla dane go osobnika) charakterystyczne szczegóły, wy stępują na pierwszy plan. Czyli, że zakarbowa nie w pamięci takich czy owakich szczegółów, zależnem jest znowu nie tylko od indywidualnych zdolności i właściwości odbiorczych danego ar tysty — lecz także od psychicznych znamion je go rasy. W ten sposób tłumaczy się owa odręb ność rasowa i narodowa rozlicznych stylów w plastyce — stylów różnych epok, wpływających wprawdzie z jednego, wspólnego źródła ogóln ych dążeń i tęsknot, lecz rozwidlających się i wyzłabiających sobie na swym gruncie odrębne łożyska. Swojski egzotyzm polskiego Impresjo nizmu stracił wiele z pierwotnego swego rozma chu i siły, odkąd niektórzy z artystów, biorąc środek za cel — zdobywcę malarstwa impresjoni stycznego podporządkowali zwyrodniałemu natu ralizmowi a outrance. Dotyczy toprawie wyłącz nie młodszej i najmłodszej generacji naszych na turalistów, chociaż i tutaj są wyjątki. Ten powo jenny pseudoimpresjonizm mógłby oddać jednak naszemu malarstwu wielką przysługę, gdyby ar tyści starali się głębiej wnikać w istotę barwy

a malarstwo swoje w wyborze środków znacznie uprościli. Powierzeliwna dekoracyjność pejzażu, uzyskana przy pomocy efektów wołających o pomstę do nieba — ta szematyczna prawie ma njera kolorowości — może się już chyba tylko podobać jakimś nuworiszce „pani Maciejowej” (dawnej przekupce z Szczepańskiego placu) — która na wystawie śmie się pokazać „przez rę kawiczków”. A jednak są przecież między tymi artystami talenty. Dość spojrzeć na pejzaże wy stawione obecnie w Tow. Przyj. Sztuk Pięknych. Talenty są bezsprzecznie — ale przytem jakiś zu pełny prawie brak orientacji i lekceważenie dla tego, co się w sztuce w ostatnich trzech dziesiątkach lat działo i co się tam współcześnie dzieje. A wolałoby tam przecież zaglądnąć! Należałoby się przyjrzeć uważniej i poświęcić nieco czasu dla studjów nad Renoir’em, Cezanne’em, a bodaj nad naszymi: Michałowskim, Podkowińskim, Gierym skimi, Stanisławskim, Chełmońskim — i nad wie lu innymi a do dziś dnia żyjącymi twórcami pol skiego impresjonistycznego lub naturalistyczne go pejzażu.

Z krajobrazów H. Uziębły, F. Turka, M. Jabłońskiego, Krasnowolskiego, Klimowskiego i i. na bieżącej wystawie — nie wiele potrafi przykuć na dłużej uwagę widza. Godną jest jednak zazna czenia śmiałość M. Jabłońskiego w zestawieniach i kontrastach koloru — zwłaszcza barwy czarnej z niebieską, białą i ich pochodnymi — oraz pewien postęp w pracach F. Turka — uwidacznia jący się głównie w skromnym na pozór obrazku oznaczonym nr. 4. O rzeźbie Z. Pronaszk (por tret poetę i malarza T. Czyżewskiego) — jako nie mający nic wspólnego z bieżącą wystawą — wspomnę w najbliższym feljetonie, poświęconemu najnowszej polskiej plastyce.

Dziennik komunistyczny za pieniądze biskupie

Organ socjalistów hiszpańskich „El Socialista” donosi: Po rozłamie partii, na rozkaz Moskwy, założyli komuniści hiszpańscy w Bilbao wielki dziennik „Las Noticias”. Dziennik wychodzi aż o pojemności 12 stron i posiada nader wyposażone sprawozdawstwo telegraficzne, co kosztuje bardzo dużo. Socjalistyczny dziennik hiszpański nie mógłby sobie nigdy pozwolić na coś podobnego. Powszechnie mniemano, że Moskwa łożyła hojny kapitał na założenie „Las Noticias”.

„Las Noticias” drukowała jednak nowozałożona przez biskupa i przezeń poświęcona drukarnia reakcyjnego klerykalno-nacjonalistycznego dziennika „Fuzkadi”. To wywołało zdziwienie.

Pewnego dnia sprawę wyjaśniono. W stronnictwie klerykalno-nacjonalistycznym wybuchł rozłam. Organ nacjonalistów „Aberti” podniósł oskarżenie, że stronnictwo biskupie subwencjonuje dziennik szatańskich komunistów. ba nawet, że został o założony za pieniądze ultrakatolicko rządzonego stronnictwa! Stojący na czele jezuita liderzy stronnictwa wyjaśnili tę sprawę następująco:

„Pieniądze na dziennik komunistyczny łożyły jednostki z pośród stronnictwa, nie zaś stronnictwo same. Biskup diecezji Bisacji monsignore Eijo z Goray, pochwalając z wielkim zapałem plan założenia dziennika komunistycznego. Plan obawyłano i rozważono doskonale, im został przyjęty”.

Socjalistyczny „El Socialista” pisze:

Prowincja Biscaya jest najbardziej uprzemysłowioną częścią Hiszpanii i socjalizm rozwijał się tam najsilniej. Reakcja usiłowała rozwój ten unicestwić. Dzięki „doskonale rozważonemu” subwencjonowaniu komunistów, za pośrednictwem biskupa z Biscaya dopięto celu. Ruch robotniczy rozbito i osłabiono. Komuniści swą nienawiścią i pieniędzmi biskupa podjudzali robotników jednych przeciw drugim. Co nie mogła dokonać reakcja sama, tego dokonano przy pomocy komunistów. Następstwa tego poczuła na sobie klasa robotnicza. Nowy dyktator Hiszpanii, generał Primo de Rivera wydał proklamację do robotników, która jako przyczyną drożyzny głosi ośmiogodzinny dzień pracy, przeto muszą podnieść produkcję. Socjaliści wzywają robotników, aby nie poszli na manowce obecnej dyktatury faszystów.

Stosunki w Hiszpanii udowadniają, jak to komuniści przygotowują grunt dla reakcyjnej dyktatury faszystów do spółki z — jezuitami.

KRONIKA

Kraków, 28 października.

DOKAD ZMIERZA AKCJA SSS? Wczoraj ra-

no zdarzył się na gruncie akademickim niebywały wypadek świadczący, iż z pośród młodzieży uniwersyteckiej znajdują się indywidualia pozbawione najprymitywniejszych zasad kulturalnych, którymi jaknajrychlej w celu zachowania dobrego imienia młodzieży żywo zainteresować się powinien sąd karny. Otóż o godzinie 9 rano na studenta III r. prawa, tow. Zygmunta Grossa, udającego się na wykład, napadła bojówka złożona z młodzieży endeckiej pod osobistym kierownictwem wiceprezesa „młodzieży wszechpolskiej” niejakiego Łobodzycza, studenta praw, i wśród karzemnych przekleństw i ordynarnych wyzwisk pod groźbą obicia zmusiła go do opuszczenia uniwersytetu, co też ten ulegając przed fizycznym gwałtem musiał uczynić. Przyczyną tego niesłychanego na uniwersytecie napadu był wedle wyrażnych słów owego osobnika prowadzącego bojówkę endecką fakt, iż tow. Gross był jednym z uczestników deputacji do rektora w sprawie akcji endeckiej pod firmą SSS i przemawiał w tej sprawie na zebraniu strajkujących kolejarzy w Sokole przed dwoma dniami. Niebywały ten gwałt, na jaki się zdobyli zuchwali młodzieńcy, wywołał wśród ogółu młodzieży studyjnej na uniwersytecie zrozumiałe wzburzenie. Ogół demokratycznej młodzieży akademickiej potępił ten niedgodny czyn w odezwie, jaką zamieszczamy na innym miejscu. Ze swej strony musimy zwrócić uwagę pana rektora, że czas już, by wystąpił przeciw takim ohydny i niekulturalnym występkom uczniów w sposób odpowiedni i skarcił je jak należy, usuwając parszywe owce z cieszącego się dotąd dobrą sławą grona młodzieży studyjnej.

MILJONÓWKA. W sobotniem ciągnięciu wylosowano numer 3149039, sprzedany w Warszawie.

Olbrzymie podwyższenie cen pieczywa, mięsa i wędlin

Na ostatniem posiedzeniu miejskiej komisji cenowej uchwalono następujące ceny na pieczywo, mięso i wędliny:

PIECZYWO:

Za 1 kg. chleba żytniego z 70 proc. przemiału 40.000 marek, ciemnego 35.000 marek, 6 dkg. bułkę gładką najwyższej z 50 proc. przemiału 5000 marek, 3 dkg. pieczywo wiedeńskie (rożki i kajzerki) 3500 marek. W sklepach spożywczych 1 kg. chleba o 300 marek, bułka o 100 marek więcej.

Mięso w sklepach i jatkach I klasy: Za 1 kg. mięsa wołowego z 20 proc. dokładką 150.000 marek, bez dokładki 180.000 marek, polędwicy 182.000 marek, cielęciny 130.000 marek.

W sklepach i jatkach II klasy: Za 1 kg. mięsa wołowego z 20 proc. dokładką 145.000 marek, bez dokładki 174.000 marek, polędwicy 176.000 marek, cielęciny 125.000 marek.

W jatkach, na placach targowych III klasy: Za 1 kg. mięsa wołowego z 20 proc. dokładką 140.000 marek, bez dokładki 165.000 marek, polędwicy

170.000 marek, cielęciny 120.000 marek.

Mięso koszerne o 5000 marek więcej na 1 kg.

MIESO WIEPRZOWE, TŁUSZCZE I WĘDLINY:

Za 1 kg. wieprzowiny 184.000 marek, kotletów wieprzowych 207.000 marek, szynki wędzonej surowej w całości 230.000 marek, szynki gotowanej 241.000 marek, szynki krajanej na części 300.000 marek, szynki westfalskiej 300.000 marek, polędwicy pieczonej 390.000 marek, boczku zwijanego gotowanego 300.000 marek, karczku gotowanego wędzonego 300.000 marek, kiełbasy surowej 160.000 marek, kiełbasy siekanej 184.000 marek, kiełbasy wieprzowej tak zwanej wiejskiej 230.000 marek, kiełbasy krajanej 207.000 marek, kiełbasy polędwicowej 360.000 marek, wędzonki surowej 216.000 marek, wędzonki gotowanej 253.000 marek, salcesonu zwykłego 138.000 marek, mieszaniny 250.000 marek, sadła, słoniny białej i białej 320.000 marek, słoniny paprykowanej i wędzonej 322.000 marek, smalec 437.000 marek, sadła bez otoki 331.000 marek.

— o o —

ODCZYT WACŁAWA SIEROSZEWSKIEGO odbędzie się w poniedziałek 29 bm. w sali Muzeum techniczno-przemysłowego o godz. 7 wieczór. Jesteśmy pewni, że tak osoba prelegenta, jak i temat interesujący o Japonii, zgromadzi na odczycie mnogie rzesze słuchaczy. Uniwersytet ludowy przypomina, że bilety na odczyt są do nabycia wcześniej w księgarni p. Skulskiej przy ul. Szewskiej, zaś w dniu odczytu przy wejściu do sali.

NAUKA O STYLACH. Wykład nauki o stylach odbędzie się w niedzielę 28 bm. o godz. przed południem w Muzeum przem. ul. Smoleńska 9. Bilety wstępu przy wejściu. Wstęp 10.000 Mk.

SPIS LEKARZY PRAKTYKUJĄCYCH W KRAKOWIE. Miejski Urząd zdrowia uprasza wszystkich lekarzy praktykujących w Krakowie bez względu na zajmowane przez nich stanowiska (lekarze wojskowi, rządowi, miejscy, fabryczni itd.), aby najdalej do dnia 15 listopada zgłosili swoje adresy do Miejskiego Urzędu zdrowia w celu sporządzenia nowego spisu lekarzy praktykujących w Krakowie.

SZALONE AUTO. Wczoraj przed godz. 4 popoł. przez ul. Karmelicką przejeżdżał samochód nr. 15.308 w szalonym pedzie, wywołując panikę wśród przechodniów. Kawalerską jazdę odbywało trzech młodzieńców z kobietą. Podobne zakazane policyjnie jazdy, odbywają się bardzo często na ulicach naszego miasta, co zwłaszcza w deszczowym czasie naraża przechodniów na obryzanie błotem.

SEDZIWIY ZŁODZIEJ. Jak już donosiliśmy przed kilku dniami, aresztowano w Przegorzalachi Michała Czecha, lat 60, woźnego firmy Rajal przy ul. Wiśnej 2, który na szkodę wspomnianej firmy skradł rozmaite przedmioty. W toku śledztwa wyszło na jaw, że Czech dopuścił się również kradzieży w lokalu Kuczmierczyka przy ul. św. Anny 2, w kawiarni Secesja i w cukierni Noworolskiego w Sukiennicach. W mieszkaniu Czecha znaleziono cały magazyn różnych przedmiotów, pochodzących z okradzionych firm.

KRADZIEŻ W POCIAGU. W pociagu zdążającym z Płaszowa do Krakowa, gdy pociąg zatrzymał się na tej przestacji skradziono p. Jędrze Szamałównę kosz, zawierający materje i ubrania wartości kilkuset milionów marek.

KOMENDA POLICJI PAŃSTW. na Kraków-miasto, mieści się obecnie w budynku policyjnym przy ul. Siemiradzkiego I p., numer telef. 149.

ŚLUB. Wczoraj o godz. 6 odbył się w kościele SS. Norbertanek ślub p. Marii Łażniowskiej z p. Kazimierzem Bandurą, przemysłowcem w Krakowie.

TEATRY I KONCERTY

Z TEATRU J. SŁOWACKIEGO. We środę 31 bm. wprowadza teatr im. Słowackiego oryginalną nowość polską, dramat społeczno-religijny Morstina „Święty”. Bohaterem „Świętego” jest jeszcze jeden fanatyk prawdy i dobra, któremu przeciwstawia się skostniała struktura społeczna i etyka bezdusznych paragrafów. Akcja „Świętego” toczy się w fantastycznym średniowieczu, niezwiązane z żadną epoką. Absorbując liczne tłumy artystów i komparsów, sztuka otrzymuje nową wystawę, którą zaprojektował reżyser p. Antoni Piekarski oraz nowe kostiumy częściowo przysłane z Włoch. Role główne grają: pp. Wojdalińska, Bracki i Kułakowski, w tłumach bierze udział prawie cały personal oraz uczennice i uczniowie miejskiej szkoły dramatycznej.

„Młynarz i jego córka” E. Raupacha grany będzie w teatrze im. Słowackiego jak corocznie w

święta Zaduszek na przedstawieniach popołudniowych oraz w niedzielę 4 listopada.

Z TEATRU BAGATELA. Dyrekcja Bagateli, pragnąc wypełnić pedagogiczny obowiązek teatru polskiego, zamierza wprowadzić stałe przedstawienia dla młodzieży w godzinach popołudniowych i po cenach niższych. W bieżącym sezonie pierwszą sztuką, przeznaczoną dla młodzieży szkolnej była komedia Zygmunta Przybylskiego „Wiecek i Wacek”. Dyrekcja Bagateli daje we wtorek 30 bm. o 6 popołudniu „Wiecka i Wacka” po cenach niższych. W niedzielę o 4 popoł. „Obłąd” po cenach niższych; w niedzielę wieczór „Rozkosze przypadku”.

OPERA I OPERETKA. Dziś w niedzielę popoł. „Demon” z Niką Jakubowską i K. Krugłowskim w głównych partjach. W niedzielę wieczorem po raz drugi „Szalona Lola”.

PORANEK SYMFONICZNY (III i IV symfonia Beethovena) z J. Słowińskim odbędzie się dziś w niedzielę o godz. 11 w Miejskim teatrze im. Jul. Słowackiego. Reszta biletów do nabycia przy kasie teatru.

— o o o —

Z zagranicy

LLOYD GEORGE W AMERYCE. Z Waszyngtonu donoszą, że przybył tam Lloyd George. Odwiedził on prezydenta Coolidge i sekretarza stanu Hughesa. Prezydent Coolidge podejmował Lloyd Georgea obiadem. Lloyd George odbył dłuższą konferencję z byłym prezydentem Wilsonem.

— o o o —

NAJWYŻSZE CENY PIACI za brylanty, perły, złoto, srebro, zegarki oraz zęby sztuczne. Cierześcińska firma zegarmistrzowsko-jubilerska Józefa Cyankiewicza, Kraków, Sławkowska 1.

— o o o —

Repertuar

— o —

Teatr im. Jul. Słowackiego

Niedziela popoł.: „Złoty wiek rycerstwa”, wieczorem: „Cyd”.
Poniedziałek: „Cyd”.
Wtorek po poł.: „Cyd”, wieczór teatr zamknięty.
Środa: „Święty” (nowość).
Czwartek popoł.: „Młynarz i jego córka”, wieczór: „Święty”.
Piątek popoł.: „Młynarz i jego córka”, wieczór: „Święty”.

Teatr Bagatela

Niedziela popoł.: „Obłąd”, wieczór: „Rozkosze przypadku”.
Poniedziałek: „Rozkosze przypadku”.

Teatr miejski Opera i Operetka

Niedziela popoł.: „Demon”.
Wieczór: „Szalona Lola”.

Kollegium wykładów naukowych (Rynek A—B 39).

Początek o godz. 7 wieczór.

Wtorek: prof. Henryk Grałski: Z międzynarodowego kongresu psychicznego w Warszawie (I. Medja).
Środa: ks. prof. Fortunato Giannini: L'Italia dopo un anno di Governo Fascista (Włochy po roku rządów faszystowskich).

Wykłady w Muzeum przemysłowym (Początek o godz. 7. — Wstęp 10.000 mk.)

Wtorek: ks. dr Kruszyński: Sztuka ludowa w Dalmacji.

Anglja i Ameryka za nową konferencją reparacyjną

Londyn (PAT). Cała prasa gorąco wita ostatnie wystąpienia premiera Baldwina, przyznając jednogłośnie słuszność propozycji zwołania nowej konferencji w sprawie odszkodowań z udziałem Stanów Zjednoczonych. W Londynie spodziewają się że zgłoszona przez Stany Zjednoczone chęć wzięcia udziału w pracach przyszłej konferencji odszkodowawczej powitana będzie z ulgą przez wszystkich sprzymierzeńców.

ZGODA BELGJI I FRANCJI

Bruksela (PAT). Rząd belgijski wyraził zupełną zgodę na zbadanie zdolności płatniczej Niemiec przez rzeczoznawców, wybranych przez komisję odszkodowań.

Londyn (PAT). Ministerstwo spraw zagranicznych otrzymało odpowiedź francuską, wyrażającą zgodę na zwołanie konferencji rzeczoznawców, delegowanych przez komisję odszkodowań, celem zbadania zdolności płatniczej Niemiec.

Chaos wewnętrzny w Niemczech

ODERWANIE SIĘ PALATYNATU OD BAWARJI

Berlin (PAT). „Acht Uhr Abendblatt“ donosi z Monachium, że socjalistyczny poseł do parlamentu Hoffmann porozumiał się z generałem Degouthem co do proklamowania autonomii Palatynatu. Autonomia miała być proklamowana wczoraj po południu, jednakże do tej pory niema urzędowego potwierdzenia tej proklamacji. Podobno rząd bawarski zamierza wytoczyć posłowi Hoffmannowi proces o zdradę stanu.

ROKOWANIA Z BAWARJĄ

Berlin (PAT). „Tel. Union“ donosi, że między rządem berlińskim a bawarskim prezesem Rady ministrów Kuillingem toczą się rokowania za pośrednictwem posła Pregera. Generalny komisarz Kahr oświadczył, że nie zamierza wchodzić w żadne układy z obecnym rządem Rzeszy.

ROZRUCHY

Essen (PAT). Robotnicy fabryk Kruppa usiłowali rozbić biura zarządu fabryki. Policja dała ożnia, trzy osoby zabite a 20 rannych.

Duisburg (PAT). Policja rozpendziła zgromadzenie komunistów i bezrobotnych. Jedna osoba zabita, 20 rannych.

Duesseldorf (PAT). Bezrobotni urządzili burliwą manifestację, rabując magazyny i tłukąc szyby wystawowe.

PRZECIW AKCJI W PALATYNACIE

Berlin (PAT). Wczoraj odbyło się tutaj posiedzenie prezesów związków nacjonalistycznych, na którym uchwalono rezolucję potępiającą w bardzo ostrych słowach postępowanie socjalistów w sprawie oderwania Palatynatu od Bawarii i nazywającą to postępowanie zdradą stanu. Rezolucja domaga się od ministra spraw wewnętrznych wytoczenia przeciw socjalistom postępowania karnego, dalej rezolucja nacjonalistów oświadcza się bezwzględnie za antymarksowską polityką Kahra i żąda rozszerzenia tej polityki na całą Rzeszę.

Berlin (PAT). Zarząd partii socjalistycznej w Palatynacie ogłasza, iż zaniechał wszelkich dalszych starań o realizację projektu dotyczącego autonomii Palatynatu.

„RZĄD“ SEPARATYSTÓW

Paryż (PAT). „Journal“ donosi, że ukonstytuował się tymczasowy rząd nadreński w następującym składzie: kierownictwo i tytuł komisarza wykonawczego Matthes, minister spraw zagranicznych i handlu Metzen, minister skarbu dr Wolterhoff, minister spraw wewnętrznych Liebing, oświata i wyznania dr Kremers, komunikacja dr Mueller, sądownictwo adw. Kleber, rolnictwo i aprowizacja Simon.

Przedstawiciele sowietów w Warszawie

Warszawa (tel. wł. „Naprzodu“). Wczoraj przybył do Warszawy przedstawiciel sowietów, Wiktor Kopp, w towarzystwie przedstawiciela „Wnieściorgu“ Maskowa. P. Kopp złożył kartę wizytową u prezydenta Wojciechowskiego i złożył wizyty pp. Witosowi i Seydzie. W poniedziałek w ministerstwie spraw zagranicznych odbędzie się narada między Koppem a nowym ministrem spraw zagranicznych Dmowskim.

Kłeska rewolucji wojskowej w Grecji

Ateny (PAT). Wojska rządowe zajęły bez opór Korynt i maszerują przeciwko powstańcom.

Przegląd gospodarczy

Dolar = 2,400.000 marek

Kraków, 28 października.

Po chwilowym spadku dolara we czwartek i w piątek — kurs dolara podniósł się wczoraj (w sobotę) znów, i to bardzo gwałtownie. Na krakowskim rynku pieniężnym doszedł wczoraj dolar do kursu 2,400.000 marek.

NOWA WALUTA W NIEMCZACH

Berlin (PAT). Jutro po raz pierwszy wprowadzony będzie w obieg nowy środek płatniczy o wartości stałej, mianowicie odcinki pożyczki złotej, które celem umożliwienia szerszym warstwom nabywania ich, opiewać będą na mniejsze sumy, mianowicie na sumę 1 dolara, pół dolara, jedną czwartą i jedną dziesiątą dolara. Banki berlińskie otrzymały od banku Rzeszy odcinki pożyczki złotej na ogólną sumę 100 tysięcy dolarów. Jutro magistrat berliński puszcza w obieg pieniądze miejskie o trwałej wartości na sumę trzech milionów marek złotych.

TELEGRAMY GIEŁDOWE

Warszawa, 27 października. Waluty: Dolar 173000—1730000, funty angielskie 781500 7,700 tys. pożyczka złota 1175 tys. do 1,300 tys. bony złote 2 miliony do 2,150 tys. do 1,100 tys., czek: Belgja

Przegląd społeczny

UJEDNOSTAJNIENIE PRAW PRACOWNIKÓW PRYWATNYCH

Ministerstwo pracy i opieki społecznej przystąpiło do uzgodnienia dotychczasowych różnic w poszczególnych dzielnicach państwa, które dotyczą okresu wypowiedzania pracy pracownikom prywatnym przez ich pracodawców. Ministerstwo dąży do tego, aby okres ten wynosił na całym obszarze Rzeczypospolitej 2 tygodnie. Uregulowanie powyższej sprawy będzie stanowiło poważny krok naprzód w uporządkowaniu sprawy robotniczej.

UMOWA ZBIOROWA W ROLNICTWIE

Okręgowy inspektorat pracy we Lwowie komunikuje, że w dniu 19 października została zawarta dobrowolna umowa zbiorowa pomiędzy przedstawicielami pracodawców i pracowników rolnych, ustalająca warunki płacy i pracy stałych robotników rolnych na obszarach województw tarnopolskiego i stanisławowskiego oraz na części obszaru województwa lwowskiego. Umowa obowiązuje od 1 października do 31 marca 1925.

STRAJK GENERALNY NA NIEMIECKIM GÓRNYM ŚLĄSKU

Dnia 25 bm. wieczór odbyło się w Zabrze wielkie zgromadzenie delegatów rad załogowych i mę-

zów zaufania wszystkich związków zawodowych na niemieckim Górnym Śląsku. Po kilku godzinach rokowań postanowiono proklamować strajk generalny. Uchwała obowiązuje wszystkie zakłady górnicze i hutnicze na niemieckim Górnym Śląsku. Wczoraj stanęły wszystkie huty na Śląsku niemieckim. Wykonywane są tylko najkonieczniejsze prace. Strajkujący domagają się wypłacania zarobków na zasadzie trwałej wartości oraz zaopatrzenia robotników w odzież i środki żywności przez zakłady przemysłowe.

Z ruchu socjalistycznego

ZGROMADZENIE PPS W JAWORZNIE

odbyło się 14 października. Na porządku dziennym były sprawy: Sytuacja w państwie, wybór delegatów na Kongres PPS, organizacja i prasa partyjna. Przewodniczył tow. Paliwoda, sekretarzem tow. Kolan. Referował tow. Gross, sekretarz PPS w Chrzanowie. Mowca omówił na wstępie katastrofę na kopalni „Reden“, a następnie scharakteryzował katastrofalne stosunki gospodarcze i polityczne w państwie, jakie zapanowały pod rządami chjeny-piasta. Referent wskazał na knowania reakcji, spiskującej przeciw zdobyciom klasy robotniczej i demokracji. W dyskusji zabierali głos tow. Paliwoda, Pajak, Żziarko, poczem przyjęto jednogłośnie rezolucję, uchwaloną poprzednio na wiecu PPS w Bielsku-Białej. Uchwalono wniosek piętnujący zachowanie się endeckiego posła Tabaczyńskiego na zgromadzeniu chjeńskim w Sokole w Jaworznie. Jak wiadomo, poseł Tabaczyński pobił inwalidę, który podczas rzucania przez pos. Tabaczyńskiego inwektyw przeciw Piłsudskiemu wzniósł okrzyk na cześć twórcy niepodległości Polski. Uchwalono następnie jednogłośnie zaufanie i podziękowanie Związkowi posłów PPS w Sejmie, a w końcu dokonano wyboru delegatów na Kongres PPS. Wybrani zostali towarzysze: Wojciech Pajak, Jan Papuga i Paweł Rogala.

ZGROMADZENIA SPRAWOZDAWCZE POSŁA TOW. LIEBERMANA.

Zagórz. W sobotę 13 bm. odbyło się masowe zgromadzenie, na którym tow. dr. Lieberman składał sprawozdanie poselskie. Przemówieniu posła tow. Liebermana przysłuchiwało się całe miasteczko z zapartym oddechem. Po referacie odwiadał tow. poseł na szereg zapytań wyborców. Na wniosek tow. Skowrona uchwalono jednomyślnie tow. Liebermanowi z ZPPS. votum zaufania.

Sanok. Na odbytem 14 bm. pod przewodnictwem tow. Baczyńskiego zgromadzeniu ludowym wygłosił tow. poseł Lieberman obszerny, rzeźsistymi okłaskami przyjmowany referat o sytuacji politycznej. Wystąpienia nieszczęśliwych dyskutantów w rodzaju p. Kielarza dały tow. dr. Liebermanowi sposobność do znakomitej repliki. Zgromadzenie zakończono jednomyślnie uchwaleniem rezolucji, potępiającej rząd Witos-Chjeny i wyrażającej uznanie ZPPS. i tow. posłowi drowi Liebermanowi.

SKŁADKI

NA FUNDUSZ PRASOWY „NAPRZODU“ Kłuczka 150.000 marek.

Związki i zgromadzenia

POSIEDZENIE WYDZIAŁU RADY ROBOTNICZEJ, MIEJSCOWEJ RADY ZAWODOWEJ ORAZ MEŻÓW ZAUFANIA odbędzie się dziś w niedzielę o godz. 4 popoł. w sali Domu robotniczego. Wstęp wyłącznie tylko za okazaniem legitymacji partyjnej lub zawodowej!

Posel dr Bobrowski, dr Rosenzweig, Klemensiewicz, Wcisło.

POSIEDZENIE WYDZIAŁU ORGANIZACJI KOBIEC odbędzie się w poniedziałek 29 bm. o godz. 7 wieczór w sekretarjacie Rady Rob. przy ul. Dunajewskiego 5, II. p.

KONFERENCJA ORGANIZACJI KOBIEC odbędzie się we wtorek 30 bm. o godz. 7 wieczór w sekretarjacie Rady Rob. ul. Dunajewskiego 5, II p. Wzywa się wszystkie towarzyski, aby przybyły na tę konferencję. Referować będzie tow. Kłuszyńska.

NADZWYCZAJNE WALNE ZEBRANIE ZWIĄZKU ZAWODOWEGO PRACOWNIKÓW BANKOWYCH odbędzie się w niedzielę 28 bm. o godz. 10:30, z porządkiem dziennym: Stanowisko pracowników bankowych wobec akcji, poczętej przez komitet wykonawczy Związku zawodowego pracowników bankowych w Warszawie w sprawie umowy zbiorowej.

KUNEROL

Najdelikatniejszy tłuszcz roślinny

przewyższa wszystkie inne tłuszcze roślinne.

4149

Przedstawicielstwo: **M. Vorzimmer, Kraków.**

Panowie! Najlepsze prezerwatywy po 120—180 i 240 tysięcy tuzin, wysła dyskretne Leserkiewicz i Ska, Kraków, plac Szczepański 2. 4105

Buchalter-bilansista, specjalista o księgowości spółdzielczej poszukuje zajęcia popołudniowego. Zgłoszenia pod „Specjalista” biuro dzienników „Prasa”, ul. Karmelicka 16. 4244

Dnia 17 października skradziono dowód osobisty Nr. 3462, wydany Stanisławie Chodyskiej przez W-1 Mechaniczny Dyrekcji Warszawskiej P. K. P., wymieniony dowód unieważniam. 4251

3 palaczy i ślusarzy-montażerów rutynowanych, pracujących dłużej czas w danych zawodach, poszukuje do natychmiastowego wstąpienia „Kra-kowska Fabryka drożdży”, Kraków, Dębniaki. 4243

Maszyna do szycia, nożna oryginalna Singera, w dobrym stanie do sprzedania, Smoleńska 35, l. p. oficyny na wprost bramy, drzwi na prawo.

POWROŹNICZE

wyroby pierwszorzędnej jakości i wykonania hurtownie i częściowo poleca:

FABRYKA LIN KONOPNYCH
STANISŁAWA WAŁKOWSKIEGO

dawniej Kazimierz Wałkowiński

KRAKÓW-ZWIERZYŃCIEC, LELEWELA 11.

UWAGA: Z firmą tego samego nazwiska i sklepem nie mam nic wspólnego, a znajduję się jedynie tylko pod powyższym adresem.

OBOWIE krajowe i zagraniczne pierwszej jakości, po nader przystępnych cenach, poleca:
MAGAZYN OBOWIA PAWLIGER i REINER

Kraków, ulica Grodzka L. 69
obok Kościoła św. Idziego. 4250

Przemysł drzewny „Strug” S. A.
w Grudziądzu i Zakopanem

zawiadamia

że tymczasowe poświadczenia na akcje II-iej emisji wymienia na

EFEKTYWNE AKCJE

od dnia 22 października

Ziemski Bank Kredytowy we Lwowie
4249 Oddział w Krakowie, al. Florjańska 32.

Komisowy SKÓR
skład **W. REDO**

Kraków ul. Bracka 17
Tel. Nr. 4484.

Reprezentacja Zakładów Garbarskich

I. C. H. BLUNCK

S. A. w Warszawie

utrzymuje na składzie

SKÓRY miękkie i twarde, meblowe i galanterijne oraz
PASY TRANSMISYJNE

KAPELUSZE

DAMSKIE, MĘSKIE I DZIECIENNE

przerabia szybko według najnowszych faconów

JAN KURZYDŁO

KRAKÓW, ULICA SZEWSKA 15.

Dla P. T. Przejezdnych w ciągu 1-go dnia.
Sprzedaje kapelusze męskie.

FUTRA

ŻAKIETY I GALANTERJE

WYKONUJE PO NISKICH CENACH

131 1—2 **STANISŁAW**

ZIEMBIŃSKI

KRAKÓW, UL. KOPERNIKA L. 6.

Ogłoszenie.

W poniedziałek dnia 5-go listopada 1923 r. o godzinie 6-tej wieczorem odbędzie się w lokalu Drukarni Ludowej przy ul. Dunajewskiego L. 5

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

członków „Drukarni Ludowej” spółki zarej. z ograniczoną odpow. w Krakowie.

Porządek dzienny:

1. Wybór przewodniczącego.
2. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3. Uzupełniający wybór Dyrekcji.
4. Zmiana statutu.
5. Wnioski i dyskusje.

Drukarnia Ludowa w Krakowie.

OLIWA JADALNA

pierwszej sorty „SOYA ENTRA” w puszkach po 5, 10 i 20 kg. sprzedaje tylko hurtow. najmniej po 80 kg.

Polskie Tow. Handlowe S. A.
Kraków, Sławkowska 1. Tel. 2078

Firm. 68/23.

Rej. Spółdzielni 12.

Przy firmie „Robotnicze stowarzyszenie spożywcze „Siła” Spółdzielnia zarejestrowana z ograniczoną odpowiedzialnością w Jasle” wpisać należy Jan Zabłocki członek zarządu ustąpił, wybrano Józefa Domosławskiego zam. w Jasle, ul. Sokoła.

4252

Sąd okręgowy oddział IV.

Jasło, dnia 6 października 1923 r.

POWSZECHNE BIURO REKLAMY „PRASA“

KRAKÓW, KARMELICKA 16. TEL. 20-86.

NAJWIĘKSZY INSTYTUT DLA PROPAGANDY PRASOWEJ W MAŁOPOLSCE. PROWADZONY PRZEZ WSPÓŁPRACOWNIKÓW RED. I ADMIN. DZIENNIKÓW KRAKOWSKICH. • PRZYJMUJE OGŁOSZENIA DO WSZYSTKICH CZASOPISM W POLSCE I ZAGRANICĄ. SPECJALNY DZIAŁ SPRAWOZDAWCZY DLA REDAGOWANIA FACHOWYCH SPRAWOZDAŃ DZIENNIKARSKICH ITP. PROJEKTY ARTYSTYCZNYCH KLISZ PRZEZ WŁASNEGO RYSOWNIKA. TANIA KALKULACJA CEN. WYKONANIE ZLECEŃ ŚCISLE I SZYBKIE.

